

Part Four of Many Parts Scenes from a Marriage

Neil Beloufa, Ulises Carrión, Giovanni Giaretta, Ră di Martino, Raphael Montañez Ortiz, Manuel Saiz

Project: 07.12.2024 — 02.02.2025

Locatie: West in de vml. Amerikaanse ambassade, Lange Voorhout 102, Den Haag

‘Scenes from a Marriage: a Love Story Between Film and Video’ doet de decennialange liefdesrelatie tussen video en film uit de doeken – als het verhaal van twee geliefden die niet met en niet zonder elkaar kunnen. Film, de grootmeester van het bewegende beeld die sinds eind 19e eeuw de harten van het publiek steelt, en video, de rebelse tegenhanger die in de jaren zestig als een onafhankelijk en maatschappijkritisch medium zijn intrede doet, maar tevens televisie als massamedium in het zadel helpt, dansen om elkaar heen, dagen elkaar uit én versterken elkaar. Hier in West worden zes werken van videokunstenaars getoond die zich tot hun grote liefde en grote rivaal verhouden.

De selectie start in de jaren tachtig met het werk van Ulises Carrión. *The Death of the Art Dealer* (1982) geeft een nieuwe kijk op film door de ogen van video. De kunstenaar speelt de *The Reckless Moment* uit 1949 af op een televisie-monitor via een videorecorder, om deze vervolgens 'ruimtelijk' te maken door mee te bewegen met de camerabewegingen in de film. Manuel Saiz neemt de toeschouwer in *Specialised Technicians Required: Being Luis Porcar* in nog geen twee minuten mee achter de schermen van filmproductie; hij bevraagt op ludieke wijze de rol van de technicus als motor achter de illusie. Neil Beloufa duikt in zijn werk *Sans-titre* verder in de constructies van nieuwe realiteiten, en hoe film fictie maakt van werkelijkheid – en andersom. Het videowerk *La casa (ostinato crescendo)* (2018) van Giovanni Giaretta neemt een metaperspectief aan: de codes van horrorfilms worden ontmanteld en uitgebuit – als een kritische reflectie op de heersende principes van Hollywood.

-

Kunstenaars + titels van de werken:

Neil Beloufa, *Sans-titre*, 2010

Ulises Carrión, *The Death of the Art Dealer*, 1982

Giovanni Giaretta, *La casa (ostinato crescendo)*, 2018

Raphael Montañez Ortiz, *The Kiss*, 1986

Ră di Martino, *Petite histoire des plateaux abandonnés*, 2012

Manuel Saiz, *Specialized Technicians Required: Being Luis Porcar*, 2005

Biografieën:

Neil Beloufa (Parijs, 1985) richt zich in zijn videowerken op de dunne lijn tussen fictie en realiteit. Hij creëert situaties waarin hij een breed scala aan thema's onderzoekt: van buitenaardse wezens tot nationalisme, terrorisme en de toekomst. Hij werkt hierbij met zowel niet-professionele als professionele acteurs. Zijn werk bevraagt de rol van de kunstenaar, en ook die van beelden, figuren en mythen in een door media gedomineerde wereld. Door hem omkaderde situaties, spiegeleffecten en rollenspellen zijn terugkerende elementen in zijn werk – vooral in zijn video's. Zijn artistieke benadering en werkwijze lijken voort te komen uit een sterke behoefte om de kijker een

beeld van een wereld te bieden en tegelijkertijd de codes, symbolen en financiële systemen ervan te deconstrueren.

Ulises Carrión (Mexico 1941 — Nederland, 1989) was een sleutelfiguur in de Mexicaanse conceptuele kunst, werkzaam als kunstenaar, redacteur, curator en theoreticus van de internationale avant-garde na de jaren 1960. Hij is algemeen bekend om zijn centrale rol in het definiëren en conceptualiseren van het artistieke genre van het kunstenaarsboek met zijn manifest *The New Art of Making Books* (1975). Carrión's werk omvat ook performances, film-, video- en geluidswerken. Carrión heeft uiteenlopende redactie-, publicatie- en projecten als curator uitgevoerd, een aantal openbare projecten en verschillende belangrijke werken en initiatieven op het gebied van mail art. Even belangrijk voor zijn artistieke carrière was zijn betrokkenheid bij verschillende kunstenaarsinitiatieven.

Raphael Montañez Ortiz werd in 1934 in New York geboren. Hij studeerde eerst architectuur en stapte daarna over naar de beeldende kunst. Veel van zijn werk is politiek en sociaal geëngageerd en onderzoekt rituelen, transcendentie en performance. In zijn deconstructivistische video's gebruikt en manipuleert hij found footage uit Hollywoodfilms. Hij selecteert fragmenten uit commerciële films op laserdisk, die hij deconstrueert met behulp van een computerprogramma geïnstalleerd op een van de eerste Apple modellen. Met behulp van een joystick experimenteert hij door de actie, de seconden van zijn keuze op te knippen en ze met verschillende snelheden heen en weer te bewegen, waarbij hij ook het geluid aanpast. Daarna neemt hij het op videoband op. Met het vervormen van de structuur van een scène, deconstrueert Ortiz ook de culturele canon van cinema.

Rä di Martino (Rome, 1975) studeerde aan het Chelsea College of Art en de Slade School of Art in Londen, woonde van 2005 tot 2010 in New York en woont en werkt nu in Rome. In haar werk richt ze zich voornamelijk op de perceptie van realiteit en fictie, waarbij ze de aandacht vestigt op de absurditeit van de representatie van beide. Haar achtergrond ligt in het theater en haar passie voor film wordt weerspiegeld in haar video-, foto- en installatiewerken. Sets, acteurs en rekwisieten worden op verschillende manieren gebruikt om uiteenlopende thema's te verkennen, zoals menselijke relaties, filmtradities, het theater van de oorlog en de constructie van geschiedenis.

Manuel Saiz is kunstenaar, filmmaker en schrijver. Zijn werk varieert van video-installaties tot boeken en films. Hij houdt zich bezig met technologie, taal en hun culturele structuren. De afgelopen 15 jaar heeft Saiz zich voornamelijk gericht op kunstfilms en video-installaties. Zijn films hebben speciale vermeldingen en prijzen gekregen op het Hamburg Short Film Festival, Winterthur Kurtzfilm Festival en Transmediale 06, en zijn vertoond op het Impakt Festival, EMAF, London Film Festival en vele andere. Zijn installaties waren te zien in het Intercommunication Center (Tokio), Transmediale (Berlijn), Whitechapel Gallery (Londen), ICA (Londen) en andere internationale locaties.

Giovanni Giaretta werd geboren in Padua in 1983. Hij woont en werkt momenteel in Amsterdam, waar hij in 2013 resident was bij de Ateliers. Zijn artistieke praktijk vertelt het gewone op onverwachte manieren. In zijn videowerken toont Giaretta een wereld die haar meest ongewone aspecten onthult. Hij reflecteert op de uitvinding van gemeenschappen binnen specifieke verhalen en groepen individuen, hij verkent minder belangrijke literatuur en verhalen over onzichtbaarheid, en onderzoekt de het ontstaan van verzonnen talen. Zijn werken zijn als net collages het resultaat van een onderzoeksproces dat erop gericht is beelden, teksten en geluiden met elkaar in verband te brengen.

Deze tentoonstelling is samengesteld door curator Sanneke Huisman en is mede mogelijk gemaakt door LI-MA, Amsterdam.

-

Voor vragen kunt u contact met ons opnemen: info@westdenhaag.nl of 070.3925359

Het programma van West wordt mogelijk gemaakt door o.a.: Gemeente Den Haag en het Ministerie van OCW.